

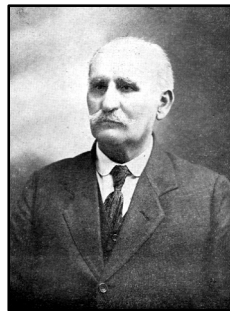
VELOVAN, ȘTEFAN

Profesor, publicist

N. 22 sept. 1852, Rusca Montană, Caraș-Severin - m. 26 iul. 1932, Rusca Montană.

Urmează școala primară în comuna natală, liceul la Timișoara. Între 1872-1875 studiază filosofia și științele naturii la Universitatea din Viena și pedagogia la Gotha, în Germania.

În 1877 este numit profesor la Școala Normală din Caransebeș și apoi director. Conduce ca președinte Asociația Învățătorilor din Banat și Societatea de Cântări și Muzică din Caransebeș. Trece în regat, la Școala Normală din Câmpulung (1893) și participă la concursul de profesor definitiv, la București, în 1894, în fața lui Titu Maiorescu și A.Tr. Laurian.

În 1896 vine la Craiova, la Școala Normală de învățători. În 1897 înființează Școala de Aplicație, la Craiova, unde elevii normaliști să facă practică pedagogică.

În 1926, cu aprobarea Ministerului Instrucțiunii, Școala Normală de Învățători din Craiova ia denumirea de *Ștefan Velovan*;

Pe lângă activitatea didactică de profesor la Școala Normală din Craiova, Ștefan Velovan are o bogată activitate pe tărâm publicistic.

Colaborează cu articole și studii la revistele: *Gazeta Școalei*, *Școala Bănățeană*, *Chestiuni metodice* etc.

Opera: **Intelectualitatea ca notă esențială a plăcerii estetice și morale** (1887); **Întemeierea psihologică a actelor gândirii** (1890); **Instrucțiune din istorie naturală** (1894); **Cercul apercepției** (1895); **Pedagogie generală** (în colab., 1892); **Abecedar** (în colab., 1911); **Studii originale de psihologie pedagogică** (1913).